

”مینی بچی - تم سچی سچی راج رشی ہو، تمہارا کرتویہ ہم تپسیا کرنا،

تپسیا سین ہین پوجن لائق بنینگی“

پرشن :- کونسا پرشارت سدا کال کی لیٹی پوجنی لائق بناء دیتا ہے؟

اُتر :- آتما کی جوتی جگانی وا تموپرڈان آتما کو ستوپرڈان بنانی کا پرشارت کرو تو سدا کال کی لیٹی پوجن لائق بن جائینگی۔ جو آپنی غفلت کرتی ہے وہ بہت روتی ہے۔ اگر پرشارت کر کی پاس نہیں ہوئی، درمراج کی سزائیں کائی تو سزا کانی والی پوجی نہیں جائینگی۔ سزا کانی والی کا موٹھ اونچا نہیں ہو سکتا۔

اوم شانتی ۔ روحانی بچوں پر روحانی باپ سمجھاء رہی ہے۔ پہلی پہلی تو بچوں کو سمجھاتی ہے کہ اپنی کو آتما نشچہ کرو۔ پہلی آتما ہے، پیچی شریر ہے۔ جہان تھان پردرشنی اُتوا میوزم ۾، کلاس ۾ پہلی پہلی یہ ساوڈانی دینی ہے کہ اپنی کو آتما سمجھ باپ کو یاد کرو۔ بچی جب بٹنتی ہے، سپ دیھی ایمانی ہو کر نہیں بٹنتی ہے۔ یہاں بٹنتی پی کھان کھان خیالات جاتی ہے۔ ستسنگ ۾ جب تک کوئی ساڈو آد آئی تب تک کیا بٹن کرتی ہے۔ کوئی نہ کوئی خیالات ۾ بٹنی رہتی ہے۔ قر ساڈو آیا تو کتا آد سُننی لگتی ہے۔ باپ نین سمجھایا ہے یہ سپ پجتی مارگ ۾ سُننا سُننا ہے۔ باپ سمجھاتی ہے یہ سپ ہے آرٹیفیشل۔ انہر ہے کچ پی نہیں۔ دیپ مالہا پی آرٹیفیشل مناتی ہے۔ باپ نین سمجھایا ہے گیان کا تیسرا نیترا کلنا چاہیئی تو گھر گھر ۾ سوجھرا ہو۔ آپنی تو گھر گھر ۾ انڈیارا ہین ہے۔ یہ سپ باہر کا پرکاش ہے۔ تم اپنی جوتی جگانی بلکل شانت ۾ بٹنتی ہو۔ بچی جانتی ہے سوڈرم ۾ رہنی سین پاپ کت جاتی ہے۔ جنر جنمانتر کی پاپ اس یاد کی یاترا سین ہین کتتی ہے۔ آتما کی جوت بچہ گئی ہے نان۔ شکتی کا پیٹروں سارا ختم ہو گیا ہے۔ وہ قر پیر جائینگا۔ کیونکہ آتما پوٹر بن جاتی ہے۔ کتنا رات دن کا فرق ہے۔ اب لکشمی کی کتنی پوجا ہوتی ہے۔ کئین بچی لکتی ہے لکشمی بڑی یا سر سوتی مان بڑی۔ لکشمی تو ایک ہوتی ہے شری نارائن کی۔ اگر مہالکشمی کو پوجتی ہے تو اُنکو چار پُجا دکاتی ہے۔ اُس پر دونو آجاتی ہے۔ واسطو ۾ اُسکو لکشمی نارائن کی پوجا کھا جائے۔ چترپُج ہے نان۔ دونو اکنی۔ پرنتو منشون کو کچ پی سمجھ نہیں ہے۔ بیحد کا باپ کہتی ہے کہ سپی بی سمجھ بن پری ہے۔ لوک باپ کی ساری دنیا کی بچوں کو کھینگی کیا کہ بی سمجھ ہے۔ آپنی تم بچی جانتی ہو وشو کا باپ کوئن ہے؟ خد کہتی ہے مئن سپی آتمائون کا باپ ہون۔ تم سپ میری بچی ہو۔ وو ساڈو لوگ تو کھ دینگی سپ پجوان ہین پجوان ہے۔ تم جانتی ہو بیحد کا باپ بیحد کا گیان سمجھاء رہی ہے ہر آتمائون کو۔ منشون کو تو دیہہ ایمان رہتا ہے مئن فلاٹا ہون.... شریر پر جو نام پرا ہے، اُس پر چلتی آئی ہے۔ اب شو بابا تو ہے نراکار، سپریر سول۔ اُس آتما پر نام ہے شو۔ آتما پر نام ایک ہین شو بابا کا ہے۔ بس وہ ہے پرم آتما، پرماتما، اُنکا نام ہے شو۔ باقی جو پی

آتمائين ڏير ڪي ڏير هئ اُن سڀڪي شريرون ڪي نام پري هوئي هئ. شو بابا يهان رهتا نهين هئ. وه تو پر مڌام سين آتي هئ. شو اوترڻ پي هئ. آبي باپ نين تمکو سمجهايا هئ سڀي آتمائين يهان آتي هئ ڀارت بجاني. باپ ڪا پي ڀارت هئ. باپ تو بهت بڙا ڪام يهان ڪرتي هئ. اوتار مانتي هئ تو اُنڪي تو هاليدبي اوڙ استئمپ آد هوني چاهيئي. سڀ ديشون ۾ هاليدبي هوني چاهيئي. ڪيونڪ باپ تو سڀڪا سدگتي داتا هئ نان. اُنڪا جنم دن اوڙ چلي جاني ڪا دن، ڊيٽ آد ڪا پي پتا نهين پر سڪتا. ڪيونڪ يه تو نيارا هئ نان. اس ليئي صرف شور اتر ڪه ديتي هئ. يه پي تر بچي جانتی هو آڌا ڪلپ هئ بيحد ڪا دن، آڌا ڪلپ هئ بيحد ڪي رات. رات پوري هو ڪر ڦر دن هوتا هئ. اُسڪي بيچ ۾ باپ آتي هئ. يه تو اُنڪيوريت ٿاثير هئ. منش جنم تي هئ تو ميونسپالٽي ۾ نوٽ ڪرتي هئ نان ڦر 6 دن ڪي باد اُسڪا نام رڪتي هئ، اُسڪو ڪهتي هئ نام ڪرڻ. ڪوئي چني ڪهتي. پاشائين تو بهت هئ نان. لڪشمي ڪي پوڄا ڪرتي هئ آتشافزي جلاتي هئ. تر پوڄ سڪتي هو جو لڪشمي ڪا تهور آپ مناتي هو. يه ڪب تخت پر بئني؟ تخت پر بئنني ڪا هين ڪارونيشن مناتي هئ، اُنڪا جنم نهين مناتي. لڪشمي ڪا چتر ٿالهي ۾ رک اُن سين دن مانگتي هئ. بس اوڙ ڪچ نهين. مندر ۾ جاکر پل ڪچ مانگينگي، پرنتو ڊيپ مالها ڪي دن تو اُن سين صرف پئسا مانگينگي. پئسا ديتي ٿوريئي هئ. يه جئسي جئسي پاونا هئ.... اگر ڪوئي سچي پاونا سين پوڄا ڪرتي تو اَلپ ڪال ڪي ليئي دن مل سڪتا هئ. يه هئ هين اَلپ ڪال ڪا سڪ. ڪهان تو آستائي سڪ پي هونگا نان. سورڳ ڪا تو اُنهن ڪو پتا هين نهين هئ. يهان سورڳ ڪي پيت ۾ ڪوئي ڪرا هو نهين سڪتا. تر جانتی هو آڌا ڪلپ هئ گيان، آڌا ڪلپ هئ پڳتي. ڦر هوتا هئ وٿراڳ. سمجهايا جاتا هئ يه پُراڻي چي چي دنيا هئ اس ليئي ڦر نئين دنيا ضرور چاهيئي. نئين دنيا وٽڪنڌ ڪو ڪهتي هئ، اسڪو هيون، پٿر ڊائيز ڪها جاتا هئ. اس ڊراما ۾ ڀارت ڌاري پي اونا شي هئ. تر بچون ڪو معلوم پرا هئ ڪ هر آتما ڀارت ڪئسي بجاتي هئ. بابا نين سمجهايا هئ ڪسڪو پي پردرشي آد ڊڪانا هئ تو پهلي پهلي يه اير آبجيڪٽ سمجھاني هئ. سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي ڪئسي ملتي هئ، جنم مرڻ ۾ تو ضرور آنا هين هئ. تر سيڙهي پر بهت آچي ريت سمجھاءِ سڪتي هو. راوڻ راجي ۾ هين پڳتي شروع هوتي هئ. سنيگ ۾ پڳتي ڪا نام نشان نهين هوتا. گيان اوڙ پڳتي دونو اَلگ اَلگ هئ نان. آبي تمکو اس پُراڻي دنيا سين وٿراڳ هئ. تر جانتی هو يه پُراڻي دنيا اَب ختم هوني هئ. باپ سڌيو بچون ڪي سڪڊائي هين هوتي هئ. بچون ڪي ليئي هين باپ ڪتتا مارتا هئ. بچي ڪي ليئي هين گروئون ڪي پاس جاتي هئ، ساڌوئون ڪي پاس جاتي هئ ڪئسي پي ڪرڪي بچا هو. ڪيونڪ سمجھتي هئ بچا هونگا تو اُنڪو ملڪيت ڊيڪر جائينگي. بچا هو تو اُنڪو هر وارث بنائي. تو باپ ڪي بچون ڪو دڪ ٿوريئي دينگي. اِمپاسيبل هئ. تر مات پتا ڪه ڪر ڪتني رڙيان مارتی رهتي هئ. تو بچون ڪا روحاني باپ سيڪو سڪ ڪا هين راستا بتاتي هئ. سڪ ديني والا ايڪ هين باپ هئ. دڪ هرتا سڪ ڪرتا ايڪ روحاني باپ هئ. يه وناش پي سڪ ڪي ليئي هين هئ. نهين تو مڪتي جيون مڪتي ڪئسي پائينگي؟ پرنتو يه پي ڪوئي سمجھينگي ٿوريئي. يهان تو يه هئ غريب، اَبلائين، جو اپني ڪو آتما نشچيه ڪر سڪتي. باقي بڙي لوگون ڪو ديه ڪا ايمان اِتنا ڪڙا پڪا هو گيا

هٿ جو بات مت پوڄو. بابا وار وار سمجھاتي هٿ تهر راج رشي هو. رشي سدا تپسيا ڪرتي هٿ. وه تو برهم ڪو، تنو ڪو ياد ڪرتي هٿ يا ڪوئي ڪالي آد ڪو پي ياد ڪرتي هونگي. بهت سنڀاسي پي هٿ جو ڪالي ڪي پوڄا ڪرتي هٿ. مان ڪالي ڪه پڪارتي هٿ. باپ ڪهتي هٿ اس سميه سڀ وڪاري هٿ. ڪام چتا پر بٺڻ سڀ ڪالي هوئي هٿ. مان، باپ، بچي سڀ ڪالي هٿ. يهه بيحد ڪي بات هٿ. ستيگ ۾ ڪالي هوتي نهين، سڀ هٿ ٿوري. ڦر ڪيي سانوري بنتي هٿ. يهه تهر بچون ڪو باپ نين سمجھايا هٿ. ٿورا ٿورا پنٽ هوتي هوتي آنت ۾ بلڪل هين ڪالي هو جاتي هٿ. باپ ڪهتي هٿ راوڻ نين ڪام چتا پر چڙهائ بلڪل ڪالا بناء ديئا هٿ. آب ڦر تمڪو گيان چتا پر چڙهاتا هون. آتما ڪو هين پوتر بنانا هوتا هٿ. آب پنت پاون باپ آڪر پاون بنني ڪي ڀڪتي بتاتي هٿ. پاڻي ڪيا ڀڪتي بنائينگي. پرنٽو تهر ڪسڪو سمجھائو تو ڪوئون ۾ ڪوئي هين سمجھ ڪر اونچ پد پاتي هٿ. آبي تهر باپ سين اپنا ورثا ليني آئي هو 21 جنمون ڪي ليئي. تهر آگي چل ڪر بهت ساڪياتڪار ڪرينگي. تمڪو اپني پڙهائي ڪا سڀ پتا پرينگا. جو آبي غفلت ڪرتي هٿ ڦر بهت روئينگي. سزائين پي تو بهت هوتي هٿ نان. ڦر پد پي پرشت هو جاتا هٿ. مونھ اونچا ڪر نهين سڪينگي. اس ليئي باپ ڪهتي هٿ ميني ميني بچون، پرشارت ڪر پاس هو جائو. جو ڪچ پي سزا نهين ڪاني پري تب پوڄن لائق پي بنينگي. سزا ڪائي تو ڦر ٿوريئي پوڄي جائينگي. تهر بچون ڪو پرشارت بهت ڪرنا چاهيئي. اپني آتما ڪي جوتي جڳاني هٿ. آبي آتما تموپرڌان بني هٿ، انڪو هين ستوپرڌان بنانا هٿ. آتما هٿ هين بندي. ايڪ سنارا هٿ. انڪا اوڙ ڪوئي نام رک نهين سڪتي. بچون ڪو سمجھايا هٿ انڪا ساڪياتڪار هوئا هٿ. سوامي وويڪانند اوڙ رام ڪرشن پرمهنس ڪا بتلاتي هٿ. اس نين ديڪا ان سين ڪچ لائيت نڪلي سو تو آتما هين نڪلي هٿ. اس نين سمجھا وه ميري ۾ سماء گئي. آب آتما ڪوئي آڪر سماء ٿوريئي سڪتي هٿ. وه تو جاڪر دوسرا شرير ليتي هٿ. پچاڙي ۾ تهر بهت ديڪينگي. نام اوڙ روپ سين نياري ڪوئي چيز هوتي نهين. آڪاش پولار هٿ، انڪا پي نام هٿ. آب يهه تو بچي سمجھتي هٿ، ڪلپ ڪلپ استاپنا جو هوتي آئي هٿ وه هوني هين هٿ. هر برهمڻ نمبروار پرشارت ڪرتي رهتي هٿ. جو جو سيڪند گذرتا هٿ اسڪو ڊراما هين ڪها جاتا هٿ. ساري دنيا ڪا چڪر ڦرتا رهتا هٿ. يهه پانچ هزار ورش ڪا چڪر هٿ. جوڻ مثل ڦرتا رهتا هٿ. ٿڪ ٿڪ هوتي رهتي هٿ، آبي تهر ميني ميني بچون ڪو صرف باپ ڪو هين ياد ڪرنا هٿ. چلتي ڦرتي ڪام ڪرتي باپ ڪو ياد ڪرني ۾ هين ڪلياڻ هٿ. ڦر مايا چمات لڱاء دينگي. تهر هو برهمڻ، پرمري مثل ڪيڙي ڪو آپسمان برهمڻ بنانا هٿ. وه پرمري ڪا تو ايڪ درشتانت هٿ. تهر هو سچي سچي برهمڻ. برهمڻون ڪو هين ڦر ديوتا بننا هٿ. اس ليئي تمھارا يهه هٿ پرشوتم بنني ڪي ليئي سنگر ڀڳ. يهان تهر آتي هين هو پرشوتم بنني ڪي ليئي. پھلي برهمڻ ضرور بننا پري. برهمڻون ڪي چوڻي هٿ نان. تهر برهمڻون ڪو سمجھاء سڪتي هو. بولو تهر برهمڻون ڪا تو ڪل هٿ، برهمڻون ڪي راجڌاني نهين هٿ. تمھارا يهه ڪل ڪس نين استاپن ڪيئا؟ تمھارا بڙا ڪوئن هٿ؟ ڦر تهر جب سمجھائينگي تو بهت خوش هونگي. برهمڻون

ڪو ماڻُ ديني هئ ڪيونڪ وه شاستر آد سُناتي هئ. راڪي ٻانڌني ڪي ليئي پي برهمڻ جاتي ٿي. آڄ ڪلهه تو بچيان جاتي هئ. تمڪو تو راڪي اُنڪو ٻانڌني هئ جو پوٽرتا ڪي ڀرتگيا ڪري. ڀرتگيا ضرور ڪرني پري. ڀارت ڪو ڦر سين پاون بناني ليئي هر يه ڀرتگيا ڪرتي هئ. تهر پي پاون بنو، اُڙون ڪو پي پاون بناو. اُڙ ڪسڪي طاقت نهين جو اُٿسي ڪه سڪي. تهر جاتي هو يه اُنتر جنر پاون بنني سين هر پاون دنيا ڪي مالڪ بنتي هئ. تمهارا ڌنڌا هين يه هئ. اُٿسي منش ڪوئي هوتي هين نهين. تمڪو جاڪر يه ڦسر اُٿانا هئ. باپ ڪهتي هئ ڪام مهاشترُو هئ. اِس ڀر وڃي پاني هئ. اِس ڀر جيت پاني سين هين تهر جيت جيت بنينگي. اِن لڪشمي نارائڻ نين ضرور آڱي جنر ڀر ڀرشارت ڪيئا هئ تب تو اُٿسا بنني هئ نان. اُڀي تهر بتاءِ سڪتي هو ڪس ڪرم سين اُنڪو يه ڀد ملا. اِس ڀر مونجهني ڪي تو ڪوئي بات هين نهين. تمڪو ڪوئي اِس ڀر دڀ مالها آد ڪي خوشي نهين هئ. تمڪو تو خوشي هئ هر باپ ڪي بنني هئ، اُن سين ورثا پاتي هئ. ڀڳتي مارگ ڀر منش ڪتنا خرچا ڪرتي هئ. ڪتني نقصان پي هو جاتي هئ. آڱ لڳ جاتي هئ. ڀرنتو سمجهتي نهين.

تهر جاتي هو اُڀي هر ڦر سين اُڀني نئين گهر جاتي والي هئ. چڪر ڦر هوڻور ڀيت هونگا نان. يه بيحد ڪي ڦلر هئ. بيحد ڪا سلائيڊ هئ. بيحد باپ ڪي بنني هئ تو ڪاپاري خوشي هوني چاهيئي. هر باپ سين سورڳ ڪا ورثا ضرور لينگي. باپ ڪهتي هئ ڀرشارت سين جو چاهيئي سو لو. ڀرشارت تمڪو ضرور ڪرنا هئ. ڀرشارت سين هين تهر اونچ بن سڪتي هو. يه بابا (ٻوڊا) اِتنا اونچ بن سڪتي هئ تو تهر ڪيون نهين بن سڪتي هو. اُڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اُڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) جئسي باپ سدا بچون ڪي ڀرت سڪڌائي هئ. اُٿسي سڪڌائي بننا هئ. سپڪو مڪتي جيون مڪتي ڪا راسنا بتانا هئ.
- (2) ديهي اُڀماني بنني ڪي تپسيا ڪرني هئ. اِس ڀراڻي ڇي ڇي دنيا سين بيحد ڪا وٿراڳي بننا هئ.

وردان - ٻالڪ اُڙ مالڪ پن ڪي سمانا دواران سرو خزانون ڀر سمپن پو

جئسي ٻالڪ پن ڪا نشا سڀي ڀر هئ اُٿسي ٻالڪ سو مالڪ اَرڻات باپ سمان سمپن اِستتي ڪا اُڻيو ڪرو. مالڪ پن ڪي وشيشتا هئ، جتنا هين مالڪ اُٿنا هين وشو شيواڌاري ڪي سنسڪار سدا اِمرج روپ ڀر رهي. مالڪ پن ڪا نشا اُڙ وشو شيواڌاري ڪا نشا سمان روپ ڀر هو تب ڪهينگي باپ سمان. ٻالڪ اُڙ مالڪ دونو سوروپ سدا هين ڀرتڪيه ڪرم ڀر آ جائي تب باپ سمان سرو خزانون سين سمپن اِستتي ڪا اُڻيو ڪر سڪينگي.

سلوگن - گيان ڪي اُڪت خزانون ڪي اڌڪاري بنو تو اڌينتا ختم هو جائينگي.